

behandles lige så godt som Danmarks egne børn. Det ændres med L 6.

Hvordan – jeg spørger ikke mindst Socialdemokraterne – kan man være med til at udsætte danske adoptivbørn og deres familier for det her? Hvorfor sætter man grænsen ved netop 4 år? Hvorfor har foreningerne på adoptionsområdet ikke været hørt i en for dem så vigtig sag? Og hvad med Justitsministeriet? Har justitsministeren, som har ansvaret for adoptionsloven, haft lejlighed til at bidrage med sin faglighed til denne lovgivning?

Lad mig så sige noget generelt til L 6. Det Radikale Venstre fremsatte sidste år fem beslutningsforslag om integration, ægtefællesammenføring og forebyggelse af tvangsægteskaber.

Vores udgangspunkt var og er, at staten ikke skal blande sig i, hvem borgerne gifter sig med. Men gifter man sig med en udlænding og ønsker at bo sammen her i landet, må udgangspunktet være, at man kan forsørge de familiesammenførte. Vi kan ikke både have åbne kasser og åbne grænser. Endelig er vores krav, at ægtefællesammenførte skal udvise vilje til at lade sig integrere som forudsætning for at få deres opholdstilladelse forlænget.

I forhold til tvangsægteskaberne er det vores opfattelse, at en opstramning af straffeloven og en konsekvent retsforfølgelse af de mennesker, som medvirker til et tvangsægteskab, vil være afgørende. Det er for os kernen i en liberal og konsekvent udlændingelovgivning.

I stedet vælger Socialdemokraterne og regeringen nu at gennemføre en ny stramning af udlændingelovgivningen, som går ud over alle, som måtte være så uheldige at forelske sig i en udlænding. Der indføres en såkaldt formodningsregel, en regel, som indebærer, at myndighederne har ret til at formode, at dit ægteskab er indgået mod din egen vilje, hvis du agter at gifte dig med en nært beslægtet.

Ligeledes trækker det i den forkerte retning, kære kolleger, hvis det er sådan, at der i din familie tidligere har været medlemmer, som har søgt om at få familiesammenføring, som har giftet sig med en udlænding. Det alene, at man kommer fra en internationalt orienteret familie, indebærer nu, at man kan gå hen at få sit eget ægteskab dømt ude som et tvangsægteskab.

Kl. 17.10

Der er så omvendt bevisbyrde. Du har mulighed for selv at dokumentere, at det ikke er sandt, at der er tale om et tvangsægteskab. Det kan du gøre, hvis du f.eks. kan bevise, at man

har haft fælles adresse, eller at man har arrangeret sin bryllupsfest selv. Jeg var ikke klar over, at det skulle være en særlig dansk måde at blive gift på, at man skulle arrangere sin bryllupsfest selv, men der står i L 6, at sådan skal det være.

Endelig har du også mulighed for at dokumentere, at dit ægteskab ikke er et tvangsægteskab, hvis du kan bevise, at du har samlevet før ægteskabets indgåelse. Det betyder vel, at man har haft sex, inden ægteskabets indgåelse. For at få statens velsignelse af det ægteskab, skal du altså tillade staten at få indseende i det mest intime i dit liv.

Ordet stamtræ optræder fem gange i denne lovgivning. Hvem havde troet det i det moderne Danmark? Unges mulighed for at gifte sig med en udlænding gøres afhængig af blodets bånd, af slægten, af forhold, den enkelte ikke har indflydelse på. Jeg troede, at det netop var sådan noget; regeringen og Socialdemokraterne ville bekæmpe, at det var indvandrernes såkaldte middelalderlige traditioner, der stod for tur. Disse synes derimod at være den medicin, alle nu skal tvangsfordres med.

I kampen mod de fremmede er regeringen og Socialdemokraterne godt i gang med at smide det danske ud med badevandet. Almindelige retsprincipper sættes over styr. Aldrig i moderne tid har staten kunnet blande sig i det private på en måde, som man gør i disse år. Ja, selv forholdene for det danske mindretal sættes over styr i kampens hede. Sydslesvigerne skal nu også opfylde et tilknytningskrav, hvis de skulle formaste sig til at blive danske statsborgere og søge familiesammenføring med en ægtefælle uden for Europa.

Med L 6 skriver de ansvarlige partier Danmark yderligere ud af det europæiske samarbejde. Kun takket være det danske forbehold på indre retlige anliggender kan L 6 og dens forgænger gennemføres. Danmark er det eneste land i Europa, måske i verden, som arbejder med et tilknytningskrav.

L 6 er efter Det Radikale Venstres opfattelse et af de værste lovforslag på udlændingområdet, vi endnu har set. Det er det, fordi det bryder med grundlæggende retsprincipper, og fordi det enkelte menneskes frihed nu igen skal begrænses af slægts- og blodsbånd.

Udlændingelovgivningen virker som en centrifuge, hvor der hele tiden slynges nye grupper ud i mørket, ud af fællesskabet. Forestillingen er vel, at på et tidspunkt vil man stå tilbage med en lille ædel skare af ægte keredanskere med dan-